

Arrest

nr. 237 911 van 3 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. FRANSSSEN, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 22-jarige sjiitische Afghaanse van Hazara origine, geboren en getogen in het dorp Kayan, district Kheder, provincie Daykundi. De laatste zes maanden voor uw vertrek woonde u in het dorp Nili, eveneens gelegen in de provincie Daykundi. Uw ouders zijn overleden, uw drie broers wonen in de Iraanse hoofdstad Teheran en één broer en drie zussen wonen in Nili. U trouwde rond uw negende met de sjiitische H. H. A.. Jullie zoon B. werd geboren in 1392 (Gregoriaanse kalender (GK) maart 2014 – maart 2015) en overleed toen hij één jaar oud was.

Volgens uw verklaringen verliet u eind 2017 Afghanistan omdat u slecht werd behandeld door uw echtgenoot en diens familie. Via Turkije kwam u in januari 2018 aan in Griekenland. Op 24 januari 2018 werden uw vingerafdrukken geregistreerd op het eiland Samos. U diende de daaropvolgende dag een verzoek om internationale bescherming in te Griekenland, en verkreeg op 3 mei 2018 in Griekenland de vluchtelingenstatus met een bijbehorende verblijfsvergunning dewelke tot 2 mei 2021 geldig is. Vervolgens reisde u op 9 oktober 2019 met uw Griekse verblijfspapieren via Spanje en Frankrijk door naar België, waar u op 16 oktober 2019 aankwam. U diende vervolgens op 21 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dat u er geen toekomst zal kunnen opbouwen. Zo woonde u van augustus 2018 tot augustus 2019 met enkele andere vrouwen in een huis via de organisatie Praxis, maar had u er nadien geen onderdak meer en leefde u op straat. Ook werd u sinds augustus 2019 niet meer financieel ondersteund en kon u er geen vast en legaal werk vinden.

Daarnaast vreest u in Griekenland te zullen worden getraceerd en gedood door een groep mensensmokkelaars die zich volgens uw verklaringen eveneens bezig hield met drugssmokkel, documentenvervalsing en seksuele exploitatie. U geeft aan dat u voor hen in Athene valse documenten vervoerde, dakloze, alleenstaande meisjes en vrouwen in Athene aansprak teneinde hen te ronselen voor de groep en dat het plan was dat u met hen alleenstaande vrouwen en meisjes vanaf de Griekse eilanden naar Athene en Italië zou vervoeren. Daarnaast werd u door een Afghaanse man en twee Turkse mannen van deze groep seksueel misbruikt en werd u door hen gedwongen seksuele handelingen uit te voeren met een vrouw.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Griekse verblijfstitel, geldig tot 2 mei 2021; uw Griekse vluchtelingenpaspoort, geldig tot 10 april 2024; uw boarding pass van Athene naar Barcelona op 9 oktober 2019; en een psychologisch rapport van een klinisch psycholoog in België, gedateerd op 2 januari 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, stelt het psychologisch rapport van uw klinisch psycholoog dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis als gevolg van uw problemen in Afghanistan. Problemen die u ondervindt zijn onder meer opdringende en negatieve gedachten, slaapproblemen, terugkerende nachtmerries, hyperventilatie, concentratie- en geheugenproblemen, ontwijkingsgedrag, gebrekkige eetlust en depressieve en suïcidale gedachten. Voorts merkt de klinisch psycholoog in kwestie op dat deze problemen uw deelname aan de aan de asielpcedure verbonden interviews kunnen verstoren en wordt de lezer verzocht om rekening te houden met een mogelijk gebrek aan coherentie in uw relaas. Nog wordt de lezer erop gewezen dat het voor u onmogelijk is om terug te keren naar Afghanistan omwille van uw psychische problemen. Uit deze brief blijkt echter niet hoe de bovengenoemde medische vaststellingen werden gedaan, noch maakt ze melding van diepgaande medisch onderzoek waaruit blijkt dat u niet in staat bent coherente en consistente verklaringen af te leggen. Verder blijkt uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) alsook uit uw verklaringen op het CGVS dat u telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U geeft immers betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld worden (verklaring DVZ, 12 november 2019; CGVS 1; CGVS 2).

Bovendien haalt u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uwen hoofde (Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', DVZ, dd. 12 november 2019).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw Griekse verblijfstitel en uw Griekse vluchtelingenpaspoort, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk

beprekter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand en huisvesting (CGVS 1, pp. 7-8; CGVS 2, pp. 4-7) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe géén stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw profiel als alleenstaande vrouw en problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van bijzonder ernstige incidenten met derden – meer bepaald een groep mensensmokkelaars –, moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonbaar dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden (CGVS 1, pp. 9, 11; CGVS 2, pp. 9, 10, 14, 16-17).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Het overige door u neergelegde document kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw boarding pass wijst er enkel op dat u per vliegtuig van Griekenland naar Spanje reisde. Er kan hieruit echter geen informatie worden afgeleid met betrekking uw nood aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich op de schending van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, van artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6 § 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950 (hierna “EVRM”), goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955, van artikel 4 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009, artikelen 5, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 23 van de Richtlijn 2013/33/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoeker om internationale bescherming, artikelen 4 en 20.5 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 14 § 4 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoekster verwijst naar verschillende niet-ontvankelijkheidsbeslissingen wegens internationale bescherming in Griekenland die vernietigd werden door de Raad, wegens de mensonterende levensomstandigheden voor vluchtelingen. Verzoekster citeert verder rechtspraak uit Nederland en Duitsland.

Onder verwijzing naar verschillende rapporten benadrukt verzoekster de zorgwekkende situatie van asielzoekers en erkende vluchtelingen in Griekenland op vlak van veiligheid en levensomstandigheden.

Verzoekster stelt dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland in mensvernederende omstandigheden leefde.

Verzoekster verklaart psychologische problemen te kennen waarmee de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden. Zij heeft een bijzonder kwetsbaar profiel. Verzoekster verwijst naar het verloop van het gehoor en het psychologisch attest. Ze stelt geen toegang te hebben tot medische zorg.

“Trouwens betwist de CGVS geenszins dat verzoekster verkracht werd door 3 smokkelaars en door heen verder seksueel misbruikt werd.

De CGVS beperkt zich echter te vermelden dat ze geen "ernstige pogingen" ondernomen heeft om haar vervolgers aan te politie te melden. Verzoekster heeft nochtans duidelijk uitgelegd dat ze naar de politie gegaan is, maar dat ze afgewezen werd, omdat ze geen identiteits documenten had (omdat de smokkelaar ze haar afgenomen had) (CGVS 1 p9) Ze durfde later ook niet terugkeren naar de politie, omdat ze bang was dat de politie haar gedetineren zou wegens haar (gedwongen) hulp aan de smokkelaars (CGVS 2 p 17).

De CGVS verwijt haar dat ze geen stavingstukken neerlegt van haar poging om door de politie hulp te krijgen. Echter is dit logisch sinds ze afgewezen werd! Trouwens heeft de PO nooit onderzoek gevoerd over dit poging van verzoeker bij de politie. Dit is een schending van de onderzoek plicht van de CGVS, en rechtvaardigt ten minste de vernietiging van de beslissing.”

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom het voorliggend verzoek om internationale bescherming al dan niet ontvankelijk is ingevolge de verkregen internationale beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

2.2.3. De bestreden beslissing is genomen bij toepassing van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekster internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en zij een verblijfsvergunning kreeg die geldig is tot mei 2021 alsook een vluchtelingenpaspoort dat geldig is tot april 2024. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoekster.

2.2.4. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

Verzoekster kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoeksters terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekster niet in staat is om te voorzien in de meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

2.2.5. Blijkens de bestreden beslissing zijn er in hoofde van verzoekster mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van haar profiel als alleenstaande vrouw en problematische mentale gezondheidstoestand. Tevens staat het niet ter discussie dat verzoekster in Griekenland het slachtoffer is geworden van bijzonder ernstige incidenten met derden.

De Raad stelt vast dat verzoekster hieromtrent doorleefde verklaringen aflegde (gehoor CGVS II, p. 8 – 16). Uit verzoeksters gehoor blijkt dat zij in Griekenland ook de nodige stappen zette teneinde te voorzien in haar materiële noden (gehoor CGVS II, p. 5 – 7) maar dat ze naderhand in een milieu terecht kwam dat op het eerste zicht kan aanzien worden als mensenhandel (*cf.* naar analogie artikel 433*quinquies* van het Strafwetboek).

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster geen stavingstukken bijbrengt inzake deze gebeurtenissen. Verder toont verzoekster volgens verweerder niet aan dat ze ernstige initiatieven heeft genomen teneinde bescherming af te dwingen, hetgeen een wezenlijke kanttekening plaatst bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die door verzoekster worden ingeroepen. Gezien de ernst van de voorgehouden feiten, zoals dit onder meer blijkt uit verzoeksters houding tijdens het eerste gehoor (gehoor CGVS I, p. 11), wordt verzoeksters twijfel en terughoudendheid om de Griekse politie in te lichten (gehoor CGVS II, p. 17) door de Raad als plausibel beschouwd.

Uit de vaststelling dat verzoekster in Griekenland het slachtoffer werd van ernstige incidenten met derden, samen genomen met haar mentale kwetsbaarheid zoals deze blijkt uit haar verklaringen, kan worden besloten dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kan komen in situaties die negatieve gevolgen hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid, zoals onder meer blijkt uit de landeninformatie (*cf.* stuk 6, UNHCR, p. 4) waarin de moeilijkheden worden gemeld voor personen die slachtoffer zijn van seksueel geweld en "*The limited public mental health institutions in Greece are a particular concern*" (vrije vertaling: "*De weinig voorhanden zijnde publieke instituten voor mentale gezondheid zijn een bijzondere zorg*").

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 februari 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS